

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hieraci Presbytero. 223.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

luntas vestra fert, operibus cōspicuum facere nequeatis. Quapropter si verus hic rumor est, ab huiusmodi animi instituto abfistite, ne alioqui furia quædam, aut demones, humanam formam gerentes, esse existimemini.

Isidem. 222.

Animi moderationi, optimi viri, studendum est. Per moderationem autē, non assentationes & blanditias maioribus adhibitas, sed demissionem ad inferiores, nō seruilē affectum, sed lenitatem ac morum facilitatem, non hypocrisis plenam, sed simplicem & ingenuam, cauponariæque artis ignaram intelligo.

Hieraci Presbytero. 223.

Non mediocriter in vrbe celebraris, o quonam pacto te appellē. quicquid enim dicatur, si tui ratio habeatur, exiguum est. Nam cum vehementer ab omnibus expectitum, & de quo tanta contentione certatur, imperium, nunc, si vnquam aliàs, acré sui amorem mortalium animis inticiat, facileque sese amatibus fruendum præbeat, tu tamen non illud tantum per somnium minimè tibi effinxisti, sed ne vocatus quidem paruisti, nec porrectum imperium arripuisti: quod scilicet existimares, maximum, ac probo & honesto viro cōgruens imperium esse, sibi ipsi imperari posse, ac rationem iracundiæ ac voluptatibus præficere. Postea autem istud quoque probè ac præclare perspexisti, veram libertatem in quiete, ac non in conspicuis huiusmodi imperiis, velut choros agitare. Ingentis enim molestiæ meritò iudicasti, aliis præesse, aliis seruire: aliis imperare, aliis parere: aliis lædere, aliis gratificari: aliis subici, aliis superiectum esse: aliis pertimescere, aliis odio esse. Quamobrem hæc eorū esse, qui pœnas darent, non qui honorem acciperent, existimans: imperium autem optimo iure repudiasti, atque ad animi euitiam, studium & operam conuertisti. Quod

παύσαθε τὸ τοιαύτης περιφροσύνης, ἵνα μὴ ἀλάστορες, ἢ δαίμονες ἀνθρωποφθοροὶ νομισθῆτε.

Τοῖς αὐτοῖς. σκβ.

Μέτριοι ἀσκεῖν χεῖρ, ὡ βέλπει, τὸ φρόνημα. μέτριοι δὲ φημι, ἢ τὸ πρὸς τῆς μείζους κολακευτικόν, ἀλλὰ τὸ πρὸς τῆς ἐλάττης συγκαταβατικόν. ἢ τὸ δὲ ἄλλοσεπές, ἀλλὰ τὸ ἡμερον. ἢ τὸ ὑποκρίσας μετὸν, ἀλλὰ τὸ ἀδολον καὶ ἐλευθέριοι, καὶ καπηλείαν μὴ ἔπιτάμνοιο.

Ἰέρακι πρεσβυτέρω. σκγ.

Οὐ μετρίως ἀδὴ καὶ τίς πόλις, ὡ πάντα μικρὰ πρὸς σέ φθέγγασθαι. τὸ γὰρ ἀειμαχίης καὶ ποθεινοτάτης ἀπασιν ἀρχῆς, νῦν ἐπέροπε σφοδρὸν ἐαυτῆς ἔρωτα τοῖς ἀνθρώποις ἐμβαλέσθης, καὶ ῥαδίως ἐαυτῷ τοῖς ἐρωσὶ παρεχούσης, ἐμίον ὅσα ὠνεροπόλησας, ἀλλ' ἔδὲ χαλκὸς ὑπὸ κηρύσσας, ἢ ἡρόμνος ἀρχικὸς εἶναι μεγίστη, καὶ πρὸς πρῶτον ἀνδρὶ χαλκὸν καὶ γὰρ, τὸ ἀρχικὸν ἐαυτῆς διώσας, τὸ τὸν λογισμὸν τῷ θυμῷ καὶ τῆς ἡδονῆς ἔπισησας. μετὰ δὲ τῆτο, εὖ καὶ χαλκὸς ἐάσθης, τίς ἀκριβῆ ἐλευθερίαν ἐν τῆς ἰουχίης, ἀλλ' ὅσα ἐν τῆς ἀβελήπιοις ταύταις τῆς ἀρχαῖς χρεῖουσαι, πολλῆς γὰρ ἀνάγκης εἶναι ἐκτόως νόμοις, τῆς μὲν ἀρχικῆς, ἐτέροις δὲ δὲ λυεῖν. καὶ τοῖς μὲν ἔπιτάμην, τοῖς δὲ ὑπακούειν. καὶ τῆς μὲν ἀδικεῖν, τοῖς δὲ χαλεπεῖσθαι. καὶ τοῖς μὲν ὑποκρίσθαι, τοῖς δὲ ἔπικρίσθαι. καὶ τῆς μὲν φοβεῖσθαι, τῆς δὲ μισοῦσθαι. ἡρόμνος οὐδὲν δίδονται, ἐπιμὲν λαμβανόντων ταῦτ' εἶναι, σκέντω μὲν ἐκτόως παρητήσω, ὡς δὲ τίς τῆς
μυγ

Ἰωβὸς ὁτι μέγιστος τῶν ἀνδρῶν ἔπρεψας·
 εἰ δὲ πρὸς τὴν κρίσιν τῆς παραγωγῆς
 οὐκ ἔχρησθε ὀφίλει, μάλλον δὲ τὸ λο-
 γισμὸν ἀπολωλέκατες, αἰτιῶνται σε,
 μάλιστα ἐν ὅδῳ λόγου ἀξιοβλήτου ὀφεί-
 λουσιν, ἀνθρώποι ἀπίστωτοι, ἡ σαρ-
 ρὴν ἀξίον· εἰ δὲ γὰρ ἀκροβόλια ἀδ-
 ῶτος αὐτῶν, σκῆνω ἔπειτα ἴσως εὐρίχθετε
 ἀγνοεῖτε, ὅτι εἰς τυραννίδα τὸ τὸ παρό-
 ντος μετακέρχθη ἀξίωμα· εἰ μὲν
 γὰρ ἔχετε δεῖξαι τὴν ἀρχαίαν ποι-
 ματικὴν καὶ νῦν κρατῆσαι, μάλιστα
 μὲν τὸν ἥτορα ἡγεμόνον εἶναι τῆς
 παραγωγῆς, καὶ ἀποφύροντα δῆχοι
 ἀεὶ αὐτὸ ἐπιμαρτυρεῖν· εἰ δὲ διωκόμενος πα-
 ρηγήσατο, μὴ μόνον ἀπολύσει τῆς
 κτηνοτροφίας, ἀλλὰ καὶ δικαιοσύνην εἰ-
 σθῶ· εἰ δὲ εἰς τὴν ἀπὸν μετακέρχθη,
 μὴ ἀπαμείβω· τότε μὲν γὰρ ἔσται
 τῆς παρὰ τῶν ἀπὸν ἡγεμόνων· νῦν δὲ τὰ
 παρὰ τῶν ἀπὸν οἱ ποιμένες, ἡ τὰ
 σῶματα σφάζονται· ἡ τὸν γὰρ ἔσται
 ἀλλὰ τὰς ψυχὰς σκιδάλιζον-
 τες· καὶ τότε μὲν νηστεύουσιν τὸ σῶμα ἐσω-
 φρόνιζον, νῦν δὲ περὶ τῶν σκιδρῶν
 πλεονάζουσιν· καὶ τότε μὲν τὰ εἰ-
 τῆς τοῖς δεομένοις διένομοι· νῦν δὲ τὰ
 τῆς πεινῶν σφτερίζονται· καὶ τότε
 μὲν ἀρετῶν ἡσυχία, νῦν δὲ τῶν ἀρε-
 τῶν ἀποκινῶνται ἐξοφραμίζουσιν· καὶ τότε
 μὲν τὴν ἀρετῶν ἐξοφραμίζουσιν· νῦν δὲ,
 ἀλλ' ἔσται βύβλομα δύσχερες εἰπεῖν· καὶ
 γὰρ ταῦτ' εἰποὶ σκιδρῶν τοῖς εἰ-
 χεύουσιν· καὶ γὰρ πάντας ἀπίστωτοι, ἀλλὰ
 δεκτικὸν τὸ μέσον τῆς ἀρχαίας λειτουργί-
 ας, καὶ τῆς νῦν τυραννίδος, διὸ τὴν
 αἰτίαν ἡ σαρρῶνται, καὶ ἀνακηρύττειται
 τῶν τῶν ἰσότητος ἐργασίας·

Ζωσίμου πρεσβυτέρου. σιδ.

Ἄνθρωπος τῆς ἐπιφιλσοφίας σεννω-
 ῶν ἐπιτυχῶν ἡμῶν, σιδ μὲν δευτέρου
 ποιῶν τὴν καταβολὴν, φάσκον θαν-
 μάξεν, πῶς μὲν ἔξ ἁίματος ἐλευ-
 θερίας φῶς τὴν ὄφρὸν ἐπαίρει, καὶ τὸν
 αἰχρῶν ὑψοῖς, καὶ ἐπ' οὐχὶ βαδίζεις,
 καὶ ἀεροβατῆν νομίζεις, καὶ ἀπὸ πάν-

si quidem recto rerum iudicio carētes, vel,
 ut rectius loquar, mente ac ratione orbati,
 te accusant, maximē quidē nec digni sunt,
 ad quos sermo habeatur, ut qui eum, qui
 corona dignus est, accusandum putent.
 Quod si aduersus eos velitandū est, hanc
 orationem habe. Illud fortasse ignorare vi-
 demini, lenitatis ac mansuetudinis digni-
 tatem in tyrannidem transiisse. Nam si hoc
 ostendere potestis, veterem pascendi gre-
 gis rationem nunc quoque vigere, maximē
 quidem eum, qui se huic negotio imparem
 esse arbitratus est, ac propterea in fugam
 se dedit, à vobis laudari æquum fuerit. Si
 autem cum id exequi posset, munus istud
 defugit, non modò crimine non soluat,ur,
 sed etiā in eum animaduertatur. Sin verò
 res in contrarium cessit, ab ea pœnæ mini-
 mē experuntur. Tum enim salutis omniū
 causa mortem oppetebant: nunc autem
 Pastores quibus mortem inferunt, nō cor-
 pora iugulantes (leuius enim hoc malum
 esset) verum animis offensionem afferen-
 tes. Tum ieiunio corpus castigabāt: nunc
 autem, ut luxu ac deliciis exultent, ef-
 ficiunt. Tū bona sua egentibus distribue-
 bant: nunc autem, pauperum bona in rem
 suam vertunt. Tum virtutem colebant:
 nunc virtutis cultores proseribunt & eli-
 minant. Tum castitatem mirificis laudi-
 bus: nunc autem, sed nihil molesti dicere
 volo. Nam hæc quoque eò duntaxat dice-
 re cupio, ut eos, qui in culpa sunt, inse-
 ctarer. Nō enim omnes accusabo. Verum,
 cum ostendam quantum inter vetus mini-
 sterium ac præsentem tyrānidem interfit,
 quæ tandem causa est, quamobrem æqua-
 litatis amantes coronis non redimitis ac
 prædicatis?

Zosimo Presbytero. 224.

Vir quidam philosophiæ nomine clarus
 mecum congressus, te quidem grauiter ac-
 cusabat, mirum illud sibi videri dicens,
 quod tu, qui ne ingenue quidem sanguine
 ortus es, supercilium efferas, ceruicemque
 attollas, atque extremis vnguibus incedas,
 ac per aërem ambulare tibi videaris: deni-